

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ—ՊԵՏՄԱԿԱՆ

* *

Եւ եկաւ զարուն, եւ անցաւ ամառ
բայց ես չտեսայ մի պայծառ արեւ,
Եւ կարկաշատս վտակը կայտառ
Լոկ արեան շիթեր ցայտեց իմ առջեւ:—

Եւ եկաւ թռչունն իմ հայրենի տան—
Դարձայն ողջոյն առայ նորանից,
Ա՛խ, ողբով եկար, կոռնկ սիրական,
Եւ անջատուեցար ողբով ինձանից:

Թօշնեցան ծաղկունքն իմ անոյշ երկրի,
Սառոյցը կապեց արիւնոտ վտակ,
Իւ պիտի ծաղկի՝ կուրծքը սարերի,
Արդեօք կը տեսնեմ աղբիւրներն յստակ...

Երանի՛ մէկ էլ աչքս քանայի,
Եւ դու իմ շէն տո՛ւն, այժմ՝ զերեզման,
Անտաքերիդ ես ընդունէի,
Լսէի օրհներգ քո վերածնութեան:

ՍԱՐՆ Ի ՎԵՐ.

Դէպի վեր, դէպի վեր անվերջ է ուղիս.
Յոգնեցան քաղովներս՝ այս կոտումն անգօր,
Սարսնեցաւ եւ վերջին ոյժն էլ ծնկներիս —
Դէպի վեր, սարն ի վեր, քաջաւիրտ զինուոր:

* *

Անլի կարծրանան թող այս սեւ ժայռեր,
Անլի թող սպառնայ անդունդն ահաւոր,—
Դեռ շունչ կայ ընդանումն, շարժումն ձեռ-
քեր —

Դէպի վեր, սարն ի վեր, ո՛վ արի զինուոր:

* *

Դեռ հեռու է կատարն անամպ ու յստակ,
Բայց եթէ չը հասնենք այնտեղ մենք այսօր,
Վաղն այնտեղ ենք անշուշտ, մերն է յաղթա-
նակ —

Դէպի վեր, սարն ի վեր, անվեհճեր զինուոր:

Ե. ՅՈՂԱՆՆՈՍԵԱՆ.

ՊԵՐԹԵՆՆԵՐԸ ՊԱՐՍԿԱՍԱՆՈՒՄ

Ե Ի

ՆՐԱՆՑ ԅԱՐԱՐԵՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ՀԵՅՈՑ ՀԵՑ.

(250 Զրիտոսից առաջ — 226 Զրիտոսից յետոյ)

(Ե ա ռ ու ճ ա կ ու թ ի լ է) *

Տօր և որդու երկպառակութիւնը հաշտու-
թեամբ վերջացաւ. Որդէսը Բակուրին իրեն դա-
հակից նշանակեց, այսու ամենայնիւ պարթևները
չօգտուեցան հռովմայեցւոց տէրութեան նեղ վի-
ճակից, թէպէտ և ներքին կռիւների ժամանակ
պարթևները օգնութեան էին հասնում թոյլ կու-
սակցութեանը, որպէս զի նա ոյժ ունենայ կռիւ
երկարացնելու, սակայն այդ օգնութիւնն էլ այն-
քան աննշան էր, որ չէր կարողանում իւր նպատա-
կին հասնել:

Նապետութեան անդամների ներքին կռիւ-
ների ժամանակ էլ պարթևները չկարողացան հան-
գամանքից օգուտ քաղել, միայն 40 թուականին
Որդէսը լսելով իրեն ապաստանած հռովմայեցի
Քուրիտուս Լարիենոս զօրավարին՝ մի մեծ բա-
նակ ուղարկեց նորա և Բակուրի առաջնորդու-
թեամբ դէպի Ասորիք, Պարթևական բանակը նուա-
ճեց ամբողջ Ասորիքը, Բարգաւիրան սատրապը
մուտք գործեց Պաղեստին և մեծ ուրախութեամբ
ընդունուեցաւ հրեաներից, որոնք դժգոհ էին Հե-
րոդէսի կառավարութիւնից, Բարգաւիրանը Երու-
սաղէմում թագաւորեցրեց Անտիգոնոսին, Բակուրը
իւր մեղմ կառավարութեամբ սիրելի դարձաւ
նուաճած երկրներում: Լարիենոսը յառաջ խա-
ղաց, տիրեց Պիլիկիային և Փոքր Ասիային, բայց
երբ 39 թ. Անտիոխոսի զօրավար Վինտիլիոս
Բասուսը նրա դէմ ելաւ, ստիպուեցաւ յետ նա-
հանջել մինչև Տորոս ուր Բասուսը յաղթեց պար-
թևական բանակին, ցրուեց Լարիենոսի նոր ժողոված
լէգէոնները, Լարիենոսը փախաւ Պիլիկիա և բռա-
նուելով գլխատուեցաւ, Մի երկրորդ ճակատամար-
տում պարթևները կրկին յաղթուեցան և ստի-
պուեցան թողնել Ասորիքը և Պաղեստինը, երրորդ
ճակատամարտը պարթևների և հռովմայեցւոց տեղի
ունեցաւ 38 թ. յունիսի 9-ին և վերջացաւ պար-
թևների կատարեալ պարտութեամբ, Բակուրը ըն-
կաւ այս ճակատամարտի մէջ, Սրանից յետոյ Ասո-
րիքն ու Պաղեստինը կրկին ընկան հռովմայեցւոց
իշխանութեան ներքոյ:

Որդէսը իւր սիրելի որդու մահուամբ սաս-
տիկ ընկճուեցաւ, Բակուրի տեղը նա թագաւոր
կարգեց իւր երկրորդ որդի ՔՐԸՏԷՍԻՍԻՆ, որ իւր
եղբայրներին սպանել տուաւ և այդ բանի մասին
հօր դժգոհութիւնը լսելով, նրան էլ հրամայեց

* Տես. „Արարատ“ համար Ժ. եր. 456